“Empara el meu país”

Una oració de quan el bisbe de Girona, Francesc Pardo, era jove. Una senzilla oració de la qual destaquem un fragment: “Oh! Déu, empara el meu país.” La va dir ahir, com de passada, a la basílica de Sant Feliu. Aquesta oració podria passar desapercebuda, segurament, però també podria ser l’eix per entendre la seva homilia, tota una tradició amb motiu de les Fires i en honor del sant.

Les autoritats i el seu protocol; els prohoms o els patricis de Girona –que ve a ser el mateix–, a les primeres files dels bancs, formen part de la tradició i la història. Però el que sempre és rellevant és la paraula, el missatge. I Pardo, com sempre, entre l’elegància i l’anàlisi precises i aparentment discret, confegit de mitges paraules –una de les principals virtuts d’una Església més que mil·lenària–, va voler tocar temes ineludibles. Una reflexió discreta en l’aparença, però ferma en la convicció fornida, entre d’altres, del missatge del Concili Vaticà II. Pardo és cert que ja ha demanat al papa Francesc ser rellevat, ja que ja ha arribat a l’edat de jubilació.

Les lectures extretes de la primera carta de sant Joan ja marcaven el camí: “Si el món us odia, penseu que primer em va odiar a mi.” A l’homilia d’ahir, s’hi podria buscar un sentit de comiat, però un bisbe, un pastor, ho és sempre, mentre hi hagi ramat. Segurament per això, el bisbe de Girona va reforçar el missatge de teixir ponts, en què va dir treballar per “caminar junts”. Un missatge que lliga amb la proposta del papa Francesc sobre la qual girarà la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, titulada Per una Església sinodal: comunió, participació i missió; és a dir, treballar la sinodalitat per buscar l’opinió real i efectiva de tots els batejats i no només els bisbes. Aquest caminar junts és necessari per afrontar els reptes que ens ha deixat la Covid, més els que vindran de nou, i aprendre d’aquesta experiència “constatant que ens tenim els uns als altres”, en un món que no ha de deixar de banda, va dir, l’ecologia. “La casa comuna de tots ha de ser habitable” a través d’una millora integral i una “economia ecològica”, missatge que entronca amb les darreres iniciatives del papa Francesc.

El bisbe de Girona sempre ha estat caut, i molt. La paraula del Senyor i la seva interpretació és una cosa, però la política, una altra. I per això no va voler deixar de banda, sense nomenar-lo, la situació generada pel procés independentista i les accions dutes a terme per cadascun dels implicats: “No convertim en enemic qui no pensa com nosaltres.” Segurament per això va posar com a exemple la mateixa Església, de la qual va dir que també tenia les seves “deficiències”. Per això, va sostenir, cal treballar allò que ens uneix. D’aquí ve també el prec d’“empara el meu país”, va dir el bisbe de Girona.

Al cap i a la fi, ahir el que es va fer no va ser res més que una missa de festa major; molts hi van per allò que toca o per tradició, i això darrer és mot bonic. En tot cas, si no ens quedem amb el missatge, ens quedarem mirant un aparador buit.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 30-10-2021, Pàgina 20

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2050787-empara-el-meu-pais.html